

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobce: K. M.
bytem X

zastoupen JUDr. Janem Paroulkem, advokátem
sídlem Čelakovského 1859/6, 67801 Blansko

proti

žalovanému: Policejní prezidium České republiky
Ředitelství služby dopravní policie
sídlem Strojnická 27, 170 89 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2022, č. j. PPR-9157-2/ČJ-2022-990440,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2022, č. j. PPR-9157-2/ČJ-2022-990440, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **15 342 Kč**, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. Jana Paroulka, advokáta, sídlem Čelakovského 1859/6, 67801 Blansko.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“ nebo „zdejší soud“) byla dne 14. 4. 2022 doručena žaloba, kterou bylo napadeno rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2022, č. j. PPR-9157-2/ČJ-2022-990440 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo z důvodu opožděnosti zamítnuto odvolání žalobce ze dne 14. 2. 2022, které žalovaný považoval za odvolání proti usnesení Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, odboru služby dopravní policie ze dne 3. 1. 2022, č.j. KRPB-222682-4/ČJ-2021-0600DP-ŠME.
2. Prvostupňovým rozhodnutím, které žalovaný přezkoumal, bylo rozhodnuto o zahájení přezkumného řízení ve věci rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, dopravního inspektorátu Územního odboru Blansko vydaného v příkazním řízení na místě ve věci dopravní nehody ze dne 27. 9. 2021.
3. Skutkový děj přestupku žalobce spočíval v tom, že řídil dne 27. 9. 2021 osobní motorové vozidlo zn. Volkswagen Touran po silnici III. třídy č. 37440 v obci Veselice – Vavřinec, ve směru jízdy od Blanska směrem k obci Vavřinec, kde v místě u domu č. 68 v obci Veselice přejel s vozidlem do protisměru se čelně střetl s protijedoucím vozidlem tov. zn. Škoda Fabia, které bylo řízeno řidičkou H. L. jedoucí kondiční jízdu v autošколе za přítomnosti instruktorky A. J. (dále také „poškozená“). Při nehodě nedošlo ke zřejmému zranění osob, ale vznikla hmotná škoda na zúčastněných vozidlech a obrubníku chodníku obce Veselice – Vavřinec.
4. Předmětná dopravní nehoda byla zasahujícím policistou řešena na místě příkazem vydaným formou bloku na pokutu na místě nezaplacenou dne 27. 9. 2021, ev. č. R 0264101 série AR/2019 (dále jen „příkaz“), jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 2000 Kč za spáchání přestupku ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Napadené rozhodnutí

5. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul průběh správního řízení a zjištěný skutkový stav, jakož i důvody pro zahájení přezkumného řízení spočívající v tom, že z následně doložených lékařských zpráv poškozenou vyplynulo, že si její zranění vyžádalo pracovní neschopnost. To založilo důvodné pochybnosti o souladu vydaného příkazu s právními předpisy.
6. Žalovaný se seznámil s předloženým spisovým materiálem a došlo k závěru, že odvolání nebylo podáno v zákonem stanovené lhůtě. Jelikož usnesení o zahájení přezkumného řízení (prvostupňové rozhodnutí) ze dne 3. 1. 2022, bylo odvolateli doručeno dne 6. 1. 2022, právní moci tak nabylo dne 22. 1. 2022, kdy uplynul poslední den pro podání odvolání.
7. Odvolání bylo žalobcem podáno elektronickou cestou prostřednictvím datové schránky dne 14. 2. 2022. S ohledem na opožděnost podání odvolání se žalovaný nezabýval vznesenými námitkami. Přes opožděnost odvolání zdejší správní orgán zkoumal, zda nebyly dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení nebo pro obnovu řízení a neshledal rozpor s právními předpisy či nesprávnost napadeného rozhodnutí. I kdyby žalovaný našel vady řízení, o nichž lze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, nemohl by

zjednat nápravu, a to ani v jinak nabízející se přezkumném řízení, neboť přezkoumávat zákonnost rozhodnutí vydaného podle § 97 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je dle § 94 odst. 2 téhož zákona nepřípustné.

8. Jelikož žalovaný dospěl k závěru, že odvolání nebylo podáno v zákonem stanovené lhůtě, a to do 15 dnů po obdržení prvostupňového rozhodnutí, bylo za použití ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu bylo odvolání jako opožděné zamítnuto.

III. Žaloba

9. Žalobce v podané žalobě shrnul genezi správního řízení. Konstatoval, že rozhodnutí v přezkumném řízení ze dne 19. 1. 2022, proti kterému žalobce podal následně dne 14. 2. 2022 odvolání, bylo žalobci doručeno dne 28. 1. 2022. Žalobce tak svoje odvolání podal v zákonné lhůtě, která činila 15 dnů. Tato lhůta vyplývá jednak z ustanovení § 83 správního řádu, jednak ze samotného poučení uvedeného v napadeném rozhodnutí.
10. Je tak bez jakýchkoliv pochyb, že napadeným rozhodnutím byl žalobce zkrácen na svých právech, neboť napadeným rozhodnutím bylo jeho odvolání zamítnuto jako opožděné, ačkoliv jej podal řádně a včas. Ze samotného napadeného rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že žalovaný pochybil, když nesprávně posuzoval odvolání žalobce jako odvolání proti usnesení o zahájení přezkumného řízení (prvostupňovému rozhodnutí), tedy proti nesprávnému rozhodnutí, a ne proti rozhodnutí ze dne 19. 1. 2022, č.j. KRPB-222682-6/ČJ-2021-0600DP-ŠME o zrušení vydaného příkazu na místě, proti kterému se žalobce fakticky odvolal.
11. Je tedy zcela zřejmé, že žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, pokud zamítl odvolání žalobce jako opožděné. Žalobce tak byl napadeným rozhodnutím výrazně zkrácen na svých právech, zejména na právu na spravedlivý proces, jelikož napadeným rozhodnutím mu bylo odepřeno řádné projednání jeho opravného prostředku.
12. V průběhu řízení žalobce doplnil svou žalobu podáním ze dne 13. 9. 2022, jímž jednak brojil proti nezákonnosti nového rozhodnutí žalovaného, a jednak rozporoval skutečnosti, které měly prvostupňový správní orgán dovést k zahájení přezkumného řízení. Týká se to zejm. lékařských zpráv MUDr. V. H. ze dne 18. 11. 2021, které podle názoru žalobce nemá náležitosti lékařské zprávy dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 98/2012 Sb. Dále žalobce zpochybnil, že ke zraněním poškozené mělo dojít při dopravní nehodě. Navíc žalobce tvrdil, že žalovaný presumuje vyslovení viny žalobce v následujícím řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Ve svém vyjádření k žalobě ze dne 30. 11. 2023 se žalovaný vyjádřil především k tvrzením žalobce, která se týkají důvodných pochybností správních orgánů o zákonnosti vydaného příkazu. K tomu žalovaný uvedl, že správní orgány vycházely z předložené lékařské zprávy.

14. Žalovaný dále odkázal na veřejný zájem, který přesahuje zájmy účastníka řízení, a je tak nutno v navazujícím řízení určit otázku viny v souladu se zjištěnou újmou na zdraví poškozené. Lékařská zpráva MUDr. V. H. je součástí správního spisu a je také dostatečně specifikována a vypovídá dostatečně o zranění poškozené. Ve zbytku žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Posouzení věci krajským soudem

15. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).
16. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu soud vycházel ze správního spisu předloženého žalovaným.
17. Krajský soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, jelikož účastníci řízení s tímto postupem souhlasili a krajský soud navíc rozhodoval v režimu ustanovení § 76 odst. 1 s.ř.s.
18. Žaloba je důvodná.
19. Krajský soud v první řadě považuje za nutné osvětlit procesní situaci, k níž v dané věci došlo. V průběhu řízení před krajským soudem žalovaný požádal o submissi, tedy prostor pro uspokojení navrhovatele (žalobce) vydáním nového rozhodnutí o jeho odvolání ze dne 14. 2. 2022. V tomto novém rozhodnutí ze dne 12. 7. 2022, č.j. PPR-9157-9/ČJ-2022-990440 (dále jen „nové rozhodnutí“) žalovaný dospěl k odlišným závěrům, a to především k tomu, že v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotil úkon žalobce jako odvolání proti usnesení o zahájení přezkumného řízení a jako opožděné je zamítl. V režimu dle § 89 správního řádu žalovaný napadené rozhodnutí přezkoumal své rozhodnutí ze dne 19. 1. 2022, č.j. KRPB-222682-6/ČJ-2021-0600DP-ŠME (dále také „rozhodnutí v přezkumném řízení“), jímž bylo zrušen vydaný příkaz o uložení pokuty na místě nezaplacené, a to s účinky ode dne 27. 9. 2021.
20. Jelikož žalobce nebyl vydáním nového rozhodnutí uspokojen a podal proti němu novou žalobu, krajský soud ji v samostatném řízení vedeném pod sp. zn. 33 A 49/2022 odmítl, neboť v důsledku neuspokojení žalobce a nezastavení předmětného soudního řízení v režimu § 62 s.ř.s. nemohlo nové rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobce nabýt právní moci a dalších účinků. Tím pádem nemohlo dojít k nahrazení napadeného rozhodnutí „novým rozhodnutím“ žalovaného. Zároveň bylo povinností krajského soudu přezkoumat věcně původní napadené rozhodnutí (viz k tomu rozsudek NSS ze dne 13. 7. 2010, č. j. 3 Ads 148/2008-70).
21. Předmětem přezkumu v nyní posuzované věci tak zůstává napadené rozhodnutí ze dne 23. 3. 2022, které je založeno na jediném rozhodovacím důvodu, a tím je opožděnost podaného odvolání s tím, že žalovaný považoval za rozhodnutí napadené odvoláním (prvostupňové rozhodnutí) usnesení o zahájení přezkumného řízení ze dne 3. 1. 2022.

22. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že prvostupňový orgán na základě úředního záznamu o podání vysvětlení osobou poškozenou (A. J.) ze dne 31. 10. 2021 a 30. 11. 2021, jakož i lékařské zprávy MUDr. V. H. ze dne 18. 11. 2021, přikročil na základě podnětu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, územní odbor Blansko k zahájení přezkumného řízení, a to usnesením ze dne 3. 1. 2022, které bylo doručeno žalobci dne 6. 1. 2022. Následně bylo dne 19. 1. 2022 vydáno rozhodnutí v přezkumném řízení, jímž došlo ke zrušení vydaného příkazu na místě. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 28. 1. 2022. V odvolání ze dne 14. 2. 2022, které podal žalobce prostřednictvím svého zástupce, v němž je výslovně uvedeno, že toto odvolání míří proti rozhodnutí ze dne 19. 1. 2022, č.j. KRPB-222682-6/ČJ-2021-0600DP-ŠME, jímž došlo ke zrušení příkazu na místě. I z obsahu odvolání vyplývá, že polemika žalobce se týká důvodů pro zrušení vydaného příkazu, a nikoliv samotného zahájení přezkumného řízení.
23. Krajský soud posoudil napadené rozhodnutí ve světle žalobních námitek a zjištěného skutkového stavu věci a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné i nezákonné, neboť žalovaný rozhodoval o jiném předmětu řízení, než který byl vymezen podaným odvoláním. Zatímco podané odvolání ze dne 14. 2. 2022 jednoznačně napadlo až výsledek přezkumného řízení, tedy rozhodnutí v přezkumném řízení ze dne 19. 1. 2022, žalovaný ho nesprávně vyložil tak, že směřuje proti usnesení o zahájení přezkumného řízení. To konec konců sám žalovaný dovodil ve svém novém rozhodnutí o odvolání, které ovšem v důsledku nezastavení soudního řízení nemohlo nabýt právní moci.
24. Krajský soud poukazuje na ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu, podle něhož platí, že podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu. To ovšem žalovaný neučinil a vyložil odvolání zcela mimo jeho význam a smysl, a tudíž přezkoumal pouze usnesení o zahájení přezkumného řízení, které však žalobce formálně ani materiálně v odvolání nezpochybnil.
25. Z toho důvodu jsou závěry žalovaného o opožděnosti odvolání zcela věcně nesprávné. Za této situace jde o nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., k níž by soud musel přihlédnout i bez námitek, a zároveň procesní nezákonnost [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.], neboť žalovaný v odvolacím řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí nepřezkoumal odvoláním skutečně napadené rozhodnutí v přezkumném řízení ze dne 19. 1. 2022. Procesně nezákonný postup žalovaného byl důvodem vzniklé nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
26. Žalovaný byl na základě podaného odvolání povinen přezkoumat rozhodnutí v přezkumném řízení ze dne 19. 1. 2022, a nikoliv usnesení o jeho zahájení ze dne 3. 1. 2022. Ze správního spisu je zřejmé, že odvolání bylo ve vztahu k rozhodnutí v přezkumném řízení doručenému žalobci dne 28. 1. 2022 podáno dne 14. 2. 2022 (pondělí). Lhůta patnácti dnů k podání odvolání počala běžet dne 29. 1. 2022 a její konec vychází na 12. 2. 2022, což byla sobota, tedy den pracovního klidu. V souladu s pravidly pro počítání lhůt [§ 40 odst. 1 písm. c) správního řádu] tedy byl poslední den lhůty

nejbližší následující pracovní den (pondělí) 14. 2. 2022, takže odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě, a tedy včas.

27. Krajský soud nad rámec nutného odůvodnění podotýká, že se nemohl zabývat námitkami, které žalobce vznesl v podstatě již proti novému rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2022 o odvolání žalobce, a to zejm. proti podmínkám pro zrušení vydaného příkazu (náležitosti a důkazní hodnota lékařské zprávy MUDr. H. či časové ukotvení vzniku zranění poškozené), neboť tyto úvahy nebyly v nyní napadeném rozhodnutí obsaženy. Nové rozhodnutí žalovaného není předmětem přezkumu v této věci a z výše vyložených důvodů nemohlo nabýt ani právní moci.

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

28. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, jak je ve výroku I. uvedeno.
29. V dalším průběhu zahájeného přezkumného řízení bude žalovaný povinen znovu ve věci rozhodnout, neboť k novému rozhodnutí ze dne 12. 7. 2022 vydanému v režimu submise (§ 62 s.ř.s.) není možné přihlížet, jelikož nenabylo právních účinků (srov. § 62 odst. 5 s.ř.s.).
30. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle úspěchu ve věci (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto mu náleží náhrada nákladů řízení v rozsahu zaplaceného soudního poplatku (3000 Kč) a odměny za právní zastoupení. Zástupce žalobce ve věci učinil celkem tři úkony právní služby, které spočívají v převzetí a přípravě zastoupení, podání žaloby a sdělení o neuspokojení žalobce. Úkon spočívající v zaslání sdělení o důvodech nezákonnosti nového rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2022 se již přímo netýkalo předmětu přezkumu, a proto nebylo účelně vynaloženým nákladem. Za úkony právní služby náleží žalobci náhrada ve výši 9 300 Kč (3 x 3100 Kč za jeden úkon). Dále mu náleží náhrada hotových výdajů v sazbě 300 Kč za každý úkon a vzhledem k tomu, že je plátcem DPH, soud navýšil náhradu odměny za zastupování žalobce i částku připadající na tuto daň (12 342 Kč). Celkově náleží žalobci náhrada nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit žalobci ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. února 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce

